

Bodøjenta **Iselin Aamodt Borgan (22)** sluttet på ballettkurs som fireåring. Som 15 åring begynte hun igjen. Nå vil hun bli profesjonell danser.

Dans er livet

TEKST OG FOTO:

Hanna-Lisa Skau hls@an.no

Du var snar på ballettkurset du startet med som fireåring?

– Ja. Jeg hadde høye ambisjoner på egne vegne. Og husker at jeg var skuffet fordi de ikke danset sånn som de gjorde på tv. Da gadd jeg ikke – og sluttet etter noen få fram møter.

Men sist høst kom du inn på danselinja på Kunsthøgskolen i Oslo?

– Ja. Ingen var mer forbauset enn jeg da jeg gikk fra den ene audition til den neste, og til slutt endte blant de sju som kom inn, i konkurranse med 200 søkere. Jeg begynte å danse igjen her i Bodø da jeg var 15 år, på Pias Ballettstudio. Det ga meg følelsen av å «finne meg selv». Det lyder klisjéaktig. Men sånn var det faktisk. Jeg ble hekta, og trente flere dager i uka.

Nå har du gått ett år på den skolen du aldri trodde du ville komme inn på?

– Jeg bestemte meg for å satse på dans etter videregående. Men Kunsthøgskolen turde jeg ikke søke. Jeg tok først et år på Trøndertun folkehøgskole. Deretter kom jeg inn på Skolen for samtidsdans i Oslo. Der skulle jeg gå i tre år. Men i fjor vår tok jeg mot til meg, og søkte Kunsthøgskolen. Og under over alle under, jeg kom inn. Dermed hoppet ut av Skolen for samtidsdans ett år før tiden.

Hva er bedre med Kunsthøgskolen?

– Kunsthøgskolen er ganske tøff og utfordrende. Man får testet psyken. Drilles i kreativitet og improvisasjon. Det er utrolig spennende og interessant.

Drømmen som har gått i oppfyllelse?

– Ja, den er faktisk det. Og jeg anbefaler alle, som i nå skal si ja til skoleplass, om å følge drømmen sin. Jeg er veldig glad fordi jeg satset på dansen. Ellers tror jeg at jeg ville ha angret senere i livet.

Hva med framtiden?

– Målet er å kunne leve som profesjonell danser. Enten i Norge eller i utlandet.

Har du noen gang hatt andre yrkesmål enn danser?

– Da jeg gikk på ungdomsskolen tenkte jeg en stund på flygeleder. Men det er lenge siden....

Er det slitsomt å være dansestudent?

– Det er harde dager. Vi danser hver dag – fra to til fire timer. Pluss jevnlig styrketrening. Og teori. Men det er jo gøy.

Blir du veldig opptatt av kroppen din?

– Tja, iallfall opptatt å holde meg i form. Vi står jo og ser oss i speilet, sammen med andre, hver dag – så litt kroppsfiksert blir man helt klart. Men ikke unormalt.

Mye slankehysteri og spisevegring blant danserstudentene?

– Ikke som jeg har observert. Vi trener som sagt ganske mye, så det er enkelt å holde vekta. De fleste jeg omgås på skola har et sunt forhold også til mat.

Dansere går tidlig av med pensjon?

– Det er nok mer en myte at dansere må pensjonere seg i 40 års alderen. Man kan holde på mye lenger hvis man tar vare på kroppen, og holder seg forholdsvis skadefri.